

Útróðrarmenn misnógdir við prísirnar í Føroyum:

Betri prísur við at selja fiskin feskan á europeiska marknaðinum

Føroyski útróðrarflotin leggur árliga umleið 30.000 tons upp á land í Føroyum. Hetta er tann besti fiskurin og fær hann ikki nóg góðan prís í Føroyum. Kunnu vit selja henda fiskin feskan til eitt nú europeiska marknaðin, so hevði tað givið stórri úrtøku til bæði skip og manning.

Hetta segði formaðurin í Meginfelag Útróðrarmanna, Bjarni Vestergaard á fiskivinnutinginum í Norðurlandahúsinum herfyri. Hann helt eisini, at fyri at virkini og flakafólkið ikki skulu verða heilt við sviðið soð, so ber til at hava eitt ávíst samarbeið, har tað eru flakavirkini, sum standa fyri sjálvum útflutninginum. Fiskurin kundi so eisini verðið flakaskorin á virkjunum og síðani sendur ísaður av landinum.

Vit prenta innleggið hjá Bjarna Vestergaard:

— Útróðrabátarnir fiska millum 25.000-30.000 tons árliga og skuldi hesin fiskurin verða so mikið góður, at hann kann seljast allur á europeiska marknaðin ísaður. Ein partur av hesum fiskinum er toskurin, sum er umleið 12.000 tons. Toskurin hevur ein avrokningarprís, sum liggur úr 47-74 oyru minni fyri kilo enn annar fiskur.

Men hesin fiskur kann seljast í okkara grannalondum fyri umleið sama prís, sum flakið hevur, og tá ein veit, at tað skulu 2,5 til 3 kilo av útróðarfiski til eitt kilo av flaki, og at tað kostar umleið 16 kr. at framleiða og selja eitt kilo av flaki, kann ein tá taka undir við og siga, at galdandi skipan gevur mest móguliga úrtøku til okkara samfelag?

Hetta og annað hevur fingið menn til at fara undir útflutning av feskum fiski, og teir prísir hesir menn fáa, siga okkum so mikið, at henda skipan gevur ikki tað, sum ein hevði roknað við. Ið hvussu so er ikki hvat útróðarfiski viðvikur. Hetta hava vit vitað í

nógv ár, men útróðrarmenn kenna seg og hava kent seg tætt knýttar til tað fólkið, sum arbeiðir á flakavirkjunum og hava roynt at liva við galdandi skipan, men tað er ikki tí, at teir hava góðtikið hana.

Men eisini teir kunnu seta eitt mark fyri, hvat teir lata sær bjóða, og tá fiskaprisurin fór niður í heyst, og talan var um, at studningurin eisini skuldi minkast, tá varð mettt, at vinnan ikki hevði móguleika fyri at halda fram, og tí varð landsstýrið spurt, um meira skuldi takast frá vinnuni á sjónum, hvussu skuldi hon tá klára seg. Svárið, sum givið varð, var at tað mátti vinnan sjálf finna út av. Hetta svar meti eg sum eina avbjóðing, og at fiskurin verður seldur til tann, sum gevur mest fyri hann. Tí skal hesin parturin av flotanum yvirleva, er hetta einasti móguleiki hann hevur.

So kann hann spyrja: hvar eru so teir bestu móguleikarnir, tí við teimum prísunum, sum eru galdandi í Danmark og øðrum grannalondum við og við

Bjarni Vestergaard, form. í MÚ á fiskivinnutinginum: — Vit hava ikki ráð at lata vera — vit mugu selja har vit fáa mest fyri fiskin

tí flutningssambandi sum er í dag, eru móguleikar at flyta út fisk millum lond, og tað liggur væl fyri hjá okkum føroyingum at útflyta allan útróðarfiskin til Danmarkar.

Bjarni Vestergaard segði víðari, at fyri tey 12.000 tonsini av toski, sum útróðrabátarnir fiska, fæst við at selja hann í Føroyum 76 mill. kr. í avrokningarvið. Við tí meðalprisi, sum var galdandi í Danmark í fjør, hevði hann havt eitt virði uppá 132 mill. kr.

Vit vita, at flakavirkini tá tey keypa fisk í Danmark, so royna tey at fáa fiskin so biliga sum gjørligt, so tað veruliga virðið á tí føroyska útróðarfiskinum hevði ligið langt om-anfyri hetta. Vit hava dømi um hetta, har fiskur, sum er sendur niður í heyst, er ongantið farin niður um 16 kr., men hevur ligið um 20 kr. kilo, og hýsa uppí 30 kr., men tað eru so toppprísir.

Um tú tekur og útroknar hesi 12.000 tonsini av útróðarfiskinum til flak, so visir tað seg, at tað verður bert til 4.000 tons. Eg rokni við at tað ganga út við 3 kilo av útróðarfiski til eitt kilo av flaki.

Siga vit, at hetta flakið kann seljast fyri 27 kr. kilo, so gevur tað í øllum forum ikki meira enn 108 mill. kr., men kunnu vit so selja fiskin feskan, so hava vit nógv stórri vinning, og tað sigur seg sjálvt, at tað hevði givið meira til okkara samfelag.

Hvat so við fólkinum á flakavirkjunum? Vit hava so sanniliga eisini hugsað nógv um hatta. Men eg haldi ikki vit hava ráð til at lata vera. Eg meini at útróðarfiskurin kann geva okkum tað, sum manglar í.

Kunnu vit fáa eitt með-

alvirði av fiskinum við at senda hann niður nú í vetur, uppá 16 kr. kilo, so veit eg ikki, hvat flakaprisurin skal liggja á, men hann skal langt upp um 30-40 kr. fyri at uppviga tað, og tað meti eg ikki, at nakar móguleiki er fyri.

Tí sendi eg áheitan til teir, sum eiga flakavirkini um at samarbeiða við bát-

ar, og at teir kundu staðið fyri útflutninginum, so at tað blivu ikki bara bátarnir og manningarnar, sum finga ta meirintøkuna.

Tá kundi tað eisini givið til flakavirkini og arbeiðsfólkið har. Tí vit vita, at tað verður gjørt í øðrum londum, at tann feski fiskurin verður flakaskorin, flakið verður ísað og sent

viðari.

Tá aðrir kunnu gera tað, tá ivist eg ikki í, at vit kundu gjørt tað eisini. Tað er bara at finna fram til mátan og hvar vit skulu fara við tí.

Vit hava roynt at kanna hetta og eg haldi tað letur seg gera, segði Bjarni Vestergaard.

